

ябжлки от царската градина, за да ги донесе на сляпата си майка.

Царкинята изпрати младия прислужник да доведе веднага момчето на сляпата жена.

След няколко минути момчето пристигна и се хвърли в прегръдките на майка си. Младата царкиня видя да плачат от радост нещастната майка и бедния момжк. И радост изпълни и нейното сърце...

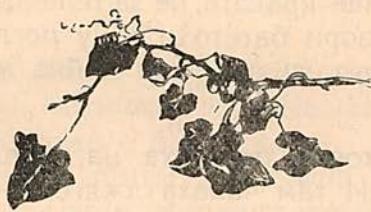
Младата царкиня не тъгуваше вече. Всеки ден тя обикаляше бедните хора, помагаше на нещастните и беше щастлива. Овчаря стана нейн съветник.

— Колко много съжалявам, — казваше му тя, — дето съм живяла до сега, далеч от хорското страдание. Сега, благодарение на тебе, аз разбрах, че човек е само тогава истински щастлив, когато прави и другите щастливи.

*

Бели цветове покриха дървесата и младата царкиня се омъжи за овчаря, който разсея за винаги тъгата ѝ.

Мишел Пеза.

СМИЛКА.

По Змай Йованович.

Щом на твоя гроб аз дойда,
Джх ме лжхне от босилка —
Сякаш чувам да ме питаш:
„Що ми прави моята Смилка?“

Твойта Смилка е сираче
И пжлзи горката само,
А пжк татко ѝ я учи
Пжрва дума да е „мамо“.

Щом се на нозе изправи
И продума малко само,
С мен на гроба ти ще дойде,
Да ти каже: „Мамо, мамо!“

Х. Ц.-Дерижан.

